

Příloha č. 1 – Otázky pro rozhovor s českými učiteli

Program

Můžeš stručně říct, jak dlouho jsi v programu, co tě do něj vůbec přivedlo a jak jsi na něj narazil?

Dokázala bys tento program k něčemu přirovnat? Co třeba CLIL?

Spolupráce

Jak probíhá spolupráce s tvým co-teacherem?

Máte na společné konzultace vyhrazený nějaký den a čas?

Hodnocení

Jaké hodnocení ty dáváš a proč?

Co je pro tebe povinné v rámci ZŠ a v rámci programu?

Podílíš se i na hodnocení tvého kolegy, který dává známky předmětům společným pro ZŠ i program, ale jinak hodnotí slovně?

Jsou oba typy hodnocení zcela oddělené nebo na sebe musí navazovat? Jste v tomto ohledu nějak omezení?

Přijde ti takový způsob hodnocení efektivní?

Přijde ti efektivní hodnotit známkami i slovně? K čemu je to dobré nebo není?

Máš možnost se s žáky o hodnocení bavit, dáváš si tu práci, máš na to vůbec čas, je posouvat tímto směrem vpřed a vyloženě se individuálně zaměřovat?

Pokud hodnotíš i slovně, kdy to děláš a proč? Jaký je pro tebe rozdíl v psaní hodnocení pro nižší a vyšší ročníky 1. stupně? Zkus popsat jazyk, obsah, motivaci i individualizaci, případně další složky, které se snažíš vždy obsáhnout.

Jak dlouho ti trvá napsat jedno slovní hodnocení?

Zpětná vazba

Dostal jsi od žáků nebo dokonce rodičů někdy zpětnou vazbu na tvé hodnocení, kterou bys chtěl zmínit?

Máš pocit, že je zpětná vazba důležitá?

Pokud hodnotíš i slovně, zažil si, že by si žák z tvých slov odnesl něco natolik, že to byl schopný v příštích týdnech/měsících/letech změnit tak, jak jsi mu doporučil?

Příloha č. 2 – Otázky pro rozhovor s anglickými učiteli

Programme

Can you tell me a few things about you?

What brings you to Prague?

How did you find the *programme*?

How long are you a part of the *programme*?

Is this *programme* unique for you or have you ever heard about something similar or even became a part of something similar?

Cooperation

Can you briefly describe the relationship between the Czech and English teacher?

How often do you consult something with the Czech teacher?

Assessment

How does the *programme's* assessment look like in general?

How do you assess your students? Why?

Are you a part of the assessment of the Czech teacher?

Are the Czech teacher's and English teacher 's assessments separate?

Do you think that this type of assessment is effective as well as valid?

Do you ever have a chance to talk about the assessment with your students in person?

What exactly do you asses?

How long does it take you to write one assessment?

How do you prepare for the verbal assessment at the parent's meeting? How does such meeting look like?

What is the main difference for you while giving an assessment to younger and older pupils?

Try to describe language, content, motivation, individualization.

Feedback

Have you ever received a feedback about your assessment? If yes, from who and how?

Do you think that the feedback is important when assessing your students verbally?

Can you actually "see" the feedback in school? I mean, if the students think about your words as much as they can actually change something during the lesson work and both of you realize it.

Příloha č. 3 – Otázky pro rozhovor s žáky

Baví tě učit se anglicky? Které předměty v angličtině máš nejraději?
Kdybys měl říct tři věci, které máš na *programu* rád, jaké by to byly?

Angličtina – začátky

Pamatuješ si, kdy jsi se začal učit angličtinu?
Byla školka bilingvní/anglická/česká?

Program

Jak dlouho jsi součástí *programu*?
Máš v *programu* nějaké sourozence?

Třídní učitelé

Připadají ti tví 2 třídní učitelé jako sehraný tým?
Vidíš, že by se tvoji učitelé scházeli a na něčem se domlouvali i před vámi?

Hodnocení

Dostáváš známky od jedné paní učitelky nebo od obou dvou?
Setkal ses už se slovním hodnocením? V psané i mluvené podobě? Pokud ano, kdy a kde?
Jak vypadá tvoje vysvědčení? Dostaneš "jen" vysvědčení se známkami nebo ne?
Co ti vyhovuje víc/posouvá tě dál: slovní hodnocení nebo známky? Dokážeš to s jistotou říct?

Chtěl bys mi ještě něco sdělit? Třeba o *programu*, výuce, hodnocení?

Příloha č. 4 – Příklad rozhovoru s českým učitelem

Program

A: Můžeš stručně říct, jak dlouho jsi v programu, co tě do něj vůbec přivedlo a jak jsi na něj narazil?

B: V programu jsem 2. rokem, dostala jsem se do něj přes bývalé spolužačky, které v něm již učily.

A: Dokázala bys tento program k něčemu přirovnat? Co třeba CLIL?

B: Pripadá mi jako program některých mezinárodních škol, kombinace českého systému s rozsáhlým jazykovým vyučováním. Ano, dalo by se přirovnat ke CLIL ale v hlubší podobě.

Spolupráce

A: Jak probíhá spolupráce s tvým co-teacherem?

B: Jednou týdně na delší čas se sejdeme a společně plánujeme anglické hodiny matematiky a přírodovědy, řekneme si, co je potřeba v těchto hodinách probrat. Dále společně řešíme denní aktuální dění ve třídě, především chování a naladění dětí. Administrativní úkony a jiné požadavky školy, které jsou na zahraničního kolegu kladeny. Dáváme spolu dohromady i mimoškolní akce a jiné aktivity mimo běžné vyučování. Dále chodím 4x týdně na náslechy, po kterých občas taktéž sdílíme dojmy.

A: Máte na společné konzultace vyhrazený nějaký den a čas?

B: Ano, to máme. Často ale naše schůzky probíhají dle aktuální potřeby.

Hodnocení

A: Jaké hodnocení ty dáváš a proč?

B: Běžné jako každý jiný učitel na 1. stupni. Využívám škálu 1–5, k větším pracím i kratší slovní hodnocení, v písmenkách taktéž. V rámci čtvrtletního hodnocení děti dostávají souhrnné slovní hodnocení o progresu. Dále si každé dítě píše slovní hodnocení jednou za 14 dní, máme na to speciální formulář, jejich vývoj konzultujeme na tripartitních schůzkách i s rodiči a já s dětmi namátkově o přestávkách, když si je procházím a vidím, že se děje něco mimořádného. Ve třídě máme nastavený i hodnotící online systém v rámci aplikace Class Dojo, který poskytuje neustálou zpětnou vazbu pro dítě i jeho rodiče. Zde nehodnotíme ani tak znalosti dětí jako sociální a behaviorální schopnosti.

A: Co je pro tebe povinné v rámci ZŠ a v rámci programu?

B: Jsme běžní zaměstnanci ZŠ, tudíž se na nás vztahují stejné požadavky v rámci hodnocení jako na jiné třídní učitele na 1. stupni. Na naší škole jsou povinná čtvrtletní slovní hodnocení mimo běžné hodnocení ve výuce. V rámci programu čeští učitelé učí pouze jednu hodinu OR/VP, která není hodnocena v běžné klasifikaci, probíhá tedy jen hodnocení slovní v hodinách.

A: Podílíš se i na hodnocení tvého kolegy, který dává známky předmětům společným pro ZŠ i program, ale jinak hodnotí slovně?

B: Ano, v rámci náslechových hodin. Se známkami kolegovi pomáhám, pokud si s naším systémem neví rady.

A: Jsou oba typy hodnocení zcela oddělené nebo na sebe musí navazovat? Jste v tomto ohledu nějak omezení?

B: Jsou od sebe oddělené, na zaznamenávání hodnocení školních předmětů slouží klasický notýsek/žakovské. Na Toscool předmět se hodnocení nikde neuvádí.

A: Přejde ti takový způsob hodnocení efektivní?

B: Jelikož aktuálně učím v rámci programu pouze Osobnostní rozvoj, kam formální hodnocení ani příliš nepatří, tak mi to vůbec nevádí a neomezuje mě to. Chápu ale, že starší pubertální děti, které už pomalu opouští vnitřní motivace, může být v rámci anglických

předmětů těžší motivovat bez možnosti formálního hodnocení, které zahraniční kolegové nemají úplně k dispozici ve všech předmětech.

A: Přijde ti efektivní hodnotit známkami i slovně? K čemu je to dobré nebo není?

B: Hodnocení známkami je určitě časově efektivní pro učitele, česká společnost je na něj nastavena, je pro ni přehledné, i z hlediska následného vzdělávání na vyšším stupni. Nicméně si myslím, že je dobré ho prolínat se slovním hodnocením, které je podrobnější a osobnější a přesně adresuje silné a slabé stránky dítěte ve znalostech učiva. Pro mě osobně je ale nezbytné i sebehodnocení dětí, na které často navazuje i mé hodnocení a vzniká tak jakýsi dialog o vývoji dítěte a následné cestě na tom, na čem je potřeba zapracovat, či naopak udržovat, protože se to daří.

A: Máš možnost se s žáky o hodnocení bavit, dáváš si tu práci, máš na to vůbec čas, je posouvat tímto směrem vpřed a vyloženě se individuálně zaměřovat?

Času příliš není, dají se využít hodiny Osobnostního rozvoje, konzultace, přestávky. V hodinách by na to mohlo být prostoru více. Tam se věnujeme spíše vzájemnému hodnocení či sebehodnocení. Na sebehodnocení dětí, máme vyhrazenou téměř celou hodinu Čj jednou za 14 dní. Po jakémkoli testu dětem sděluji, co jsem, jak hodnotila, což je jim řečeno ale i před testem. Pokud má kdokoli k hodnocení dotaz, může přijít za mnou o tom diskutovat.

A: Pokud hodnotíš i slovně, kdy to děláš a proč? Jaký je pro tebe rozdíl v psaní hodnocení pro nižší a vyšší ročníky 1. stupně? Zkus popsat jazyk, obsah, motivaci i individualizaci, případně další složky, které se snažíš vždy obsáhnout.

B: Hodnotím slovně aktuálně v písance a poté nárazově v některých menších testech, když vidím, že bylo dítě zmatené. Ve vyšších ročnících jsem hodnotila slovně čtvrtletní práce, slohové práce, čtenářské deníky a poté nárazově, jak jsem zmínila výše. Dále jedno za půl roku ve čtvrtletí píšu souhrnné slovní hodnocení.

A: Jak dlouho ti trvá napsat jedno slovní hodnocení?

Zabere to poměrně dost času, čtvrtletní hodnocení kolem 15 minut, kratší cca 5, záleží na konkrétní práci, jejím rozsahu a daných kritériích.

Zpětná vazba

A: Dostal jsi od žáků nebo dokonce rodičů někdy zpětnou vazbu na tvé hodnocení, kterou bys chtěl zmínit?

B: Některé dívky z loňské třídy věnovaly čtvrtletnímu hodnocení poměrně velkou pozornost a přišly se o něm se mnou i bavit, že o zmíněných charakterových rysech vědí a pracují na nich. Bylo pro ně důležité cítit se viděny, jaké jsou.

A: Máš pocit, že je zpětná vazba důležitá?

B: Rozhodně posunuje dítě dále, mě a rodiče informuje o aktuálním stavu a progresu.

A: Pokud hodnotíš i slovně, zažil si, že by si žák z tvých slov odnesl něco natolik, že to byl schopný v příštích týdnech/měsících/letech změnit tak, jak jsi mu doporučil?

B: Myslím si, že moje loňské děti si z mých slov něco odnesly, především hloubavější dívky, které potřebují získat větší životní lehkost a nadhled. Dále jsem viděla velký posun v psaní slohových prací, kde se děti často řídily mými radami. U většiny dětí má čtvrtletní hodnocení nějaký efekt, přečtou si ho děti i rodiče a ideálně o něm spolu doma mluví, což vyvolá jisté změny, většinou krátkodobého charakteru.

Příloha č. 5 – Příklad rozhovoru s anglickým učitelem

Programme

A: Can you tell me a few things about you?

B: I am from Arizona, USA. I grew up going to public school and now have only ever taught in public schools, including in Prague

A: What brings you to Prague?

I wanted to live abroad, and I love to teach. I was offered a job with Toscool in Prague, so I called a close friend who had studied here, and she encouraged me to come so I did!

A: How did you find the programme?

B: I found the program online. There was a website that I submitted my resume on where I applied for different teaching jobs around the world. Toscool is the one that got in touch and offered a job.

A: How long are you a part of the programme?

B: I am in my 4th year of teaching with the programme.

A: Is this programme unique for you or have you ever heard about something similar or even became a part of something similar?

B: It's a unique program. The fact that it is a public school which is incorporating a bilingual program is rare. There are very few of these programs in Arizona but again, it is not common. I have not been part of another program similar to Toscool.

Cooperation

A: Can you briefly describe the relationship between the Czech and English teacher?

B: In my opinion, the Czech and English teachers are much like a set of parents. I tend to think of it as such that the Czech teacher is typically more of the 'motherly' role where they lead with most things (field trips, discipline, activities, seating charts, desk arrangements, placement of things in the classroom) and the English teacher is more of the 'fatherly' role that follows the lead of the 'mother'. This doesn't mean that I think the English teacher is less valued, but I do think that the Czech teacher is more of the leader. I think this also has to do with the fact that the Czech teacher is more familiar and comfortable with Czech culture and what is expected in a Czech classroom whereas the English teacher is trying to discover and learn these things as they go.

A: How often do you consult something with the Czech teacher?

B: We consult with each other quite often. We have at least a quick check in almost daily.

Assessment

A: How does the programme's assessment look like in general?

B: In general, the assessments are written.

A: How do you assess your students? Why?

B: In the first grade, there are a lot of individual oral tests with phonemic awareness, phonic sounds, letter names and sounds, reading of high frequency words, and listening to a short story and answering questions afterwards. In the second grade, it becomes more standard to have written tests to assess grammar, vocabulary knowledge, asking and answering questions, and so on. The individual testing comes when we are completing reading running records and the child reads orally with a teacher. In this case we're able to assess their accuracy with reading, whether their voice is strong, if they understand what they are reading and then decide the strength of their vocabulary

A: Are you a part of the assessment of the Czech teacher?

B: Not really. I would say that when they create a test, I do not have involvement, but they typically offer to share the results with me so that I can see how the students have done.

A: Are the Czech teacher's and English teacher 's assessments separate?

B: Yes, the assessments are separate.

A: Do you think that this type of assessment is effective as well as valid?

B: Yes, I believe both are valid. I am personally not as supportive of memorizing math facts as I am learning ways to break apart and work with numbers, but I know that both can be supportive of one another as well. Vocabulary and grammar are important in both languages and should be assessed

A: Do you ever have a chance to talk about the assessment with your students in person?

B: I speak with my students about the individual reading assessments after they read with me. The written assessments in English are marked and given back to the students. If there are mistakes the students are asked to correct them and give the test back but I typically do not meet with each student. When there is something in particular or a student has a low mark, I will prioritize having a short meeting with them.

A: What exactly do you asses?

B: In English, I assess certain grammar phrases, application of verbs in context, conventions (capital and lower case letters, punctuation), phonics patterns (spelling words- in second grade the focus has mainly been on long vowel silent e and beginning blends), reading with accuracy, comprehension, and voice, and vocabulary and the application of it. In Science, I assess their vocabulary and basic understanding of the concept. In Math, I formally assess their accuracy of completing facts. I informally assess their understanding of word problems, application of strategies, vocabulary and number sense.

A: How long does it take you to write one assessment?

B: It takes me about 30 minutes to write a written assessment which is a part of the programme.

A: How do you prepare for the verbal assessment at the parent's meeting? How does such meeting look like?

B: I create notes for each child so that the parents have something to take home with them that includes 2-4 concepts that they're doing well with and 2-4 concepts that we need to continue to work on. This is based on their written and verbal assessments.

A: What is the main difference for you while giving an assessment to younger and older pupils? Try to describe language, content, motivation, individualization.

B: For younger students, there is a lot more individual testing. They are not yet able to read and we need to be able to see what they know verbally. As students gain the ability to read, it's easier to give tests that they complete individually. The language should be simpler for the younger students and more complex for the older. This should also be reflected in their pupil and workbooks so that the test directions and content are similar to what they know. The marks given in the younger grades are a lot more lenient than the older grades for the purpose of keeping the students excited and motivated. Individualization comes into play when students have an individualized plan that needs to be followed. Of course there are other students that might need more time or support so this should also be taken into consideration.

Feedback

A: Have you ever received a feedback about your assessment? If yes, from who and how?

B: Well. In the programme, no I have not received feedback about my assessment. In the US, yes. The teachers in each grade level met weekly to discuss assessments in our classrooms. We gave the same assessments and discussed the results. We were able to compare and see what concepts we might need to spend more time on as well as concepts that understood well.

A: Do you think that the feedback is important when assessing your students verbally?

B: I think it depends. In the first grade, when assessing students verbally, it's difficult to communicate what they will need to continue to work on. There is a language barrier that

makes it difficult. I also am much more aware of keeping them motivated so I would keep notes for myself and know where each student needed to make improvements as well as what they already knew. But overall, yes, feedback is important when assessing students verbally.

A: Can you actually "see" the feedback in school? I mean, if the students think about your words as much as they can actually change something during the lesson work and both of you realize it.

B: As I try to reflect on this, I'm not really sure. Sometimes students take the feedback and try to apply it and other times it's possible that feedback is given several times while a student continues to make the same mistakes.

Příloha č. 6 – Příklad rozhovoru s žákem

A: Baví tě učit se anglicky? Které předměty v angličtině máš nejraději?

B: Ano, baví a rád mám tělocvik, science a výtvarku.

A: Kdybys měl říct tři věci, které máš na programu rád, jaké by to byly?

B: Líbí se mi, že učitelé jsou rodilí mluvčí, že máme možnost se s nimi seznámit přes letní campy.

Angličtina – začátky

A: Pamatuješ si, kdy jsi se začal učit angličtinu?

B: Ve školce.

A: Byla školka bilingvní/anglická/česká?

B: Byla česká. Jedenkrát týdně jsme měli 45 minut angličtiny jako předškoláci.

Program

A: Jak dlouho jsi součástí programu?

B: Od první třídy.

A: Máš v programu nějaké sourozence?

B: Ano, sestra ve 3.B.

Třídní učitelé

A: Připadají ti tví 2 třídní učitelé jako sehraný tým?

B: Ano jsou super.

A: Vidíš, že by se tvoji učitelé scházeli a na něčem se domlouvali i před vámi?

B: Občas.

Hodnocení

A: Dostáváš známky od jedné paní učitelky nebo od obou dvou?

B: Od obou.

A: Setkal ses už se slovním hodnocením? V psané i mluvené podobě? Pokud ano, kdy a kde?

B: Máme tripartitní schůzky, kde nás hodnotí slovně třídní učitelka i rodilý mluvčí. Baví mě, že jsme tam sami, a tak mi může učitel hodnotit upřímně.

A: Jak vypadá tvoje vysvědčení? Dostaneš "jen" vysvědčení se známkami nebo ne?

Jsem s hodnocením velmi spokojený a jsem rád, když mi řeknou, že bych měl něco vylepšit. Vysvědčení je úplně v pořádku nic tam nechybí, navíc dostáváme slovní ohodnocení od anglických učitelů. V ŽK si vždycky zapisujeme známky sami, známkuje a hodnotí nás obě učitelky.

A: Co ti vyhovuje víc slovní hodnocení nebo známky? Dokážeš to s jistotou říct?

B: Více mi vyhovuje slovní hodnocení, protože je podrobnější, je mi jasnější na čem mám zapracovat

A: Chtěl bys mi ještě něco sdělit? Třeba o programu, výuce, hodnocení?

B: Také se mi líbí přístup učitelů, že výuku neberou jenom jako práci. Líbí se mi, když pracujeme v týmu a na projektech. Jsem rád, když ostatní žáci spolupracují.